

23.11.2022

Ärende/19

§ 300

Ledamoten Elina Kauppilas motion om bedömning av konsekvenserna för biodiversitet i projekt för markanvändning

HEL 2022-005980 T 00 00 03

Beslut

Stadsfullmäktige betraktade motionen som slutbehandlad.

Föredragande

Stadsstyrelsen

Upplysningar

Suvi Rämö, tf. stadssekreterare, telefon: 310 32174
suvi.ramo(a)hel.fi

Bilagor

1 Valtuutettu Elina Kauppilan aloite

Sökande av ändring

Förbud mot sökande av ändring, beredning eller verkställighet

Beslutsförslag

Beslutet stämmer överens med förslaget.

Föredragandens motiveringar

Ledamoten Elina Kauppila och 14 andra ledamöter föreslår i sin motion att staden inför ett system för bedömning av konsekvenserna för biodiversiteten i projekt för markanvändning.

Planeringen av markanvändningen i Helsingfors styrs av Helsingfors generalplan 2016. När generalplanen godkändes gjordes en allmän bedömning av riktlinjerna för utvecklingen av markanvändning och stadsstruktur, möjligheterna att bygga, centrala behov av att förnya trafiksystemet samt det centrala nätverket av natur och grönområden. Målet med generalplanen är bland annat att Helsingfors 2050 är en grön och maritim stad vars styrkor är stadsskogar och kulturmiljöer.

Generalplanen fastställer att man i planeringen av rekreations- och grönområden och områden för maritim rekreation och turism ska säkerställa att de kulturhistoriska och landskapsmässiga värdena bevaras samt beakta och trygga de områden som är viktiga för biodiversiteten, utvecklingen av ekosystemtjänster, naturskyddet och det ekologiska nätverket och skogs nätverket.

Generalplanen fastställer även att områdena i nätverket Natura 2000, naturskyddsområdena och de områden som skyddats i Helsingfors naturskyddsprogram 2015–2024 ska beaktas med rättsverkan som de anges på temakartan Stadsnatur. Rekreations- och ekosystemtjänsterna utvecklas. Planeringen ska beakta de områden som är värdefulla för naturskyddet och biodiversiteten samt trygga att värdena bevaras.

Planeringen ska enligt markanvändnings- och bygglagen alltid ske på basis av tillräckliga utredningar och bedömningar. För varje plan bedömer man därför även effekterna på naturen och utför nödvändiga naturutredningar. Utredningarna och bedömningarna utförs vanligen som expertarbete, där olika slags redskap eller verktyg kan tas till stöd.

Stadsmiljösektorn använder eller utvecklar flera verktyg och verksamhetsmodeller för att bland annat trygga biodiversiteten, följa upp miljöns tillstånd och bedöma kolsänkornas effekter.

Bedömningsmetoden för koldioxid snålhet för Helsingfors detaljplaner (HAVA)

Bedömningsmetoden för koldioxid snålhet för Helsingfors detaljplaner (HAVA) är ett verktyg för att bedöma och jämföra koldioxidutsläppet av olika planeringslösningar samt välja de bästa lösningarna med tanke på koldioxidutsläpp. Verktøjets utgångsdata och utsläppsbedömningar bygger på publicerade datakällor. Med verktøjets kan man styra planeringen av ett område i en så koldioxid snål riktning som möjligt inom alla delområden av byggande som kan påverkas med detaljplanering.

HAVA-verktøjets har en separat del för beräkning av kolreservoarer och kolsänkor i marken och vegetationen. Verktøjets uppskattar de koldioxidutsläpp som uppstår när gröstruktur går förlorad på grund av byggande samt kolreservoarerna och -sänkorna i grönområden som bevaras, som för sin del minskar området klimatavtryck. Verktøjets beräknar den kolsänka som binds i såväl vegetationen som marken med en granskningsperiod på 50 år. Det har uppskattats att marken och växtligheten står för cirka 0–5 procent av de totala utsläppen i detaljplanerna. Kolreservoarerna är särskilt betydelsefulla i områden där byggande skulle kräva att skog fälls. Med verktøjets kan man då styra planeringen till att bevara skog och plantera ny skog. Att binda koldioxid i sänkor är huvudsakligen av betydelse endast i de skogigaste områdena.

Verktøj för bedömning av stadsstrukturens utveckling (KARVI)

Stadsmiljösektorn har ett verktyg för bedömning av stadsstrukturens utveckling (KARVI). Med verktøjets kan man åskådliggöra planläggningens samhälleliga konsekvenser genom att utöver kvantitativa mål även mer genomgående beakta allmänna strategiska principer för utveckling av stadsstruktur. Man har börjat utveckla KARVI för att även

23.11.2022

Ärende/19

kunna följa och åskådliggöra biodiversitet och kvantitativa förändringar i grönområden.

Ekologisk kompensation och bokföring av ekosystem

När staden planerar sin markanvändning strävar den i första hand efter att undvika betydande effekter på naturen och sekundärt efter att lindra dessa genom planering. Om man med de primära metoderna i lindringshierarkin inte kan undvika olägenheter för naturen, kan de kompenseras genom produktion av motsvarande nytta för naturen någon annanstans. Bokföringen av ekosystem är en metod som utvecklats för nationell statistik där man likt annan bokföring årligen följer omfattningen, arten och det ekonomiska värdet på de ekosystem som påverkas av organisationen samt utbudet, bruket och det ekonomiska värdet av de ekosystemtjänster som hänför sig till dessa. Beräkningen av naturvärdena i ett visst område är en central del av båda verktygen.

Att utveckla såväl den ekologiska bokföringen som en modell för att kompensera naturförlust ingår som en åtgärd i Helsingfors verksamhetsprogram för tryggnad av naturens mångfald. Helsingfors samarbetar med forskare i såväl ekologisk kompensation som bokföring av ekosystem. I dessa projekt kan staden pröva metoder och verktyg för beräkning av naturvärden vid årsskiftet 2022–2023. Den egentliga modellen för ekologisk bokföring och för kompensering av naturförlust ska vara klar senast år 2027, då forskningsprojektet för ekologisk kompensation upphör.

Helsingforsregionen bildar en helhet inom markanvändningen där olika kommuner och områden har olika roller, bland annat i att styra hållbar tillväxt. Inom det pågående regionsamarbetet, till exempel MBT-processen för markanvändning, boende och trafik, kan man effektivt främja målen för total icke-försämring av naturen.

Resultaten av försök och forskningsprojekt delges stadsmiljönämnden efter hand som de uppnås. Modellen för ekologisk bokföring och för kompensering av naturförlust är tänkt att i mån av möjlighet tas i bruk redan innan projektet avslutas 2027. Om modellen i sin helhet inte blir färdig före 2027 överväger man att snabbare ta i bruk dess olika delområden efter hand som de blir färdiga.

Verktyg för bedömning av ekosystemtjänster (regional grönkoefficient)

Grönkoefficientmetoden bygger på beräkning av förhållandet mellan den ekoeffektiva ytan och den totala ytan. Den ekoeffektiva ytan består av områden med växtlighet där växtligheten frodas och jordmånen är permeabel och som stöder ekosystem eller produktionen av ekosystemtjänster. I Helsingfors har den tomtspecifika grönkoefficientme-

toden utvecklats för att styra gårdsmiljöns gröneffektiviteten på tomterna. En tomtspecifik grönkoefficient tillämpas numera i princip i planläggningen av alla nya tomter samt på nybyggnads- som kompletteringsbyggnadsobjekt i hela staden. I detaljplaner använder man en bindande bestämmelse om tomtspecifik grönkoefficient. I det bifogade materialet till detta ärende kan man läsa mer om grönkoefficientmetoden.

Verktyget för bedömning av grönstrukturens ekosystemtjänster, det vill säga den regionala grönkoefficienten, används till skillnad från den tomtspecifika grönkoefficienten för att identifiera de ekosystemtjänster som produceras av grönstrukturerna i större områden, till exempel stadsdelar. Den lämpar sig i regel bäst för att användas i planeringen på en nivå mellan general- och detaljplaner (delgeneralplaner, dispositionsplaner, planeringsprinciper). Grundtanken för verktyget är att ett områdes grön- och vattenområden identifieras och att det bedöms hurdana ekosystemtjänster de producerar.

Hittills har metoden huvudsakligen använts för att beräkna de ekosystemtjänster som produceras av offentliga utomhuslokaler. Vid beräkningen kan man även beakta privata grönområden, såsom gårdar, vilket ofta är väsentligt för att skapa en helhetsbild av produktionen av och mängden ekosystemtjänster. Mallen till metoden utvecklades i Sverige. I Finland har försök med regionala grönkoefficienter genomförts i Byholmen och Malm i Helsingfors, Mattby i Esbo och stadsträdgården i Åbo.

I verktyget förenas flera olika organisationsenheters verksamhet och mål, men för att den ska kunna utvecklas och införas krävs ännu systematiskt samarbete beträffande utvecklingen av metoden att hitta rätt tidpunkt för att ta den i bruk. Helsingfors har förberett och samordnat ett gemensamt projekt för flera städer och forskningssamfund för att utveckla ett verktyg för bedömning av grönstrukturernas ekosystemtjänster. Målet för projektet är att standardisera och automatisera metoden och dessutom även att nationalisera den och anpassa den till finländska förhållanden samt att eventuellt fastställa nya analysnivåer. Det är även ett viktigt delarbete i planeringsprocessen att placera verktyget samt att förankra den systematiska användningen av verktyget och utbilda användarna. Tanken är att ansöka om finansiering för projektet av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) hösten 2022. Ifall finansieringen säkras kan projektet starta våren 2023 och slutföras under år 2024.

Arbetet för att utveckla ett verktyg för bedömning av stadsstrukturer, ekologisk kompensation, bokföring av ekosystem samt ekosystemtjänster skapar klara verksamhetsmodeller för tillämpning av dessa förfaranden och verktyg som underlättar planering och bedömning av

23.11.2022

Ärende/19

konsekvenser när stadens strategiska mål samordnas för att dels stärka biodiversiteten och uppnå koldioxidneutralitet före 2040, dels möjliggöra tillväxt och bostadsproduktion.

Stadsmiljönämnden har gett ett utlåtande i ärendet. Svaret stämmer överens med utlåtandet.

Enligt 30 kap. 11 § 2 mom. i förvaltningsstadgan ska stadsstyrelsen förelägga fullmäktige en motion som undertecknats av minst 15 ledamöter (gäller de fullmäktigemotioner som lämnades in senast 30.4.2022).

Föredragande

Stadsstyrelsen

Upplysningar

Suvi Rämö, tf. stadssekreterare, telefon: 310 32174
suvi.ramo(a)hel.fi

Bilagor

1 Valtuutettu Elina Kauppilan aloite

Bilagematerial

1 Kaupunkiympäristölautakunnan lausunto 12.5.2020 viherkerroinmenetelmän käyttöönottoa koskevasta valtuustoaloitteesta

Sökande av ändring

Förbud mot sökande av ändring, beredning eller verkställighet

Beslutshistoria

Kaupunginhallitus 07.11.2022 § 766

HEL 2022-005980 T 00 00 03

Päätös

Kaupunginhallitus esitti kaupunginvaltuustolle seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto katsoo aloitteen loppuun käsitellyksi.

Esittelijä

kansliapäällikkö
Sami Sarvilinna

Lisätiedot

Suvi Rämö, vs. kaupunginsihteeri, puhelin: 310 32174
suvi.ramo(a)hel.fi

23.11.2022

Ärende/19

Kaupunkiympäristölautakunta 01.11.2022 § 605

HEL 2022-005980 T 00 00 03

Lausunto

Kaupunkiympäristölautakunta antoi kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Helsingissä maankäytön suunnittelua ohjaa Helsingin yleiskaava 2016, joka tuli lainvoimaiseksi 5.12.2018. Yleiskaavan hyväksymisen yhteydessä on yleispiirteisesti arvoitettu maankäytön ja kaupunkirakenteen kehittymisen suuntaviivat, rakentamisen mahdollisuudet, liikennejärjestelmän uudistamisen keskeiset tarpeet sekä luonto- ja viheralueiden keskeinen verkosto. Yleiskaavan tavoitteena on mm., että Helsinki on vihreä ja merellinen kaupunki 2050, jonka vahvuuksia ovat kaupunkimetsät ja kulttuuriympäristöt.

Yleiskaavassa on määrätty, että virkistys- ja viheralueilla sekä merellisen virkistykseen ja matkailun alueilla suunnittelussa tulee turvata kulttuurihistoriallisten ja maisemallisten arvojen säilyminen sekä ottaa huomioon ja turvata luonnon monimuotoisuuden, ekosysteemipalvelujen kehittämisen, luonnonsuojelun ja ekologisen verkoston sekä metsäverkoston kannalta tärkeät alueet.

Yleiskaavassa on lisäksi määrätty, että Natura 2000 -verkostoon kuuluvat alueet, luonnonsuojelualueet ja Helsingin luonnonsuojeluohjelmassa 2015–2024 määritellyt suojeltavat alueet on otettava oikeusvaikutteisina huomioon Kaupunkiluonto-teemakartalta. Virkistyspalveluja ja ekosysteemipalveluja kehitetään. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon luonnonsuojelun ja luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaat alueet ja turvattava arvojen säilyminen.

MRL:n mukaisesti kaavoituksen tulee aina perustua riittäviin selvityksiin ja arviointeihin. Siksi jokaisessa kaavassa arvioidaan myös luontoon kohdistuvat vaikutukset ja tehdään tarvittavat luontoselvitykset. Selvitykset ja arvioinnit ovat tyypillisesti asiantuntijatyötä, jonka tueksi voidaan käyttää erilaisia välineitä tai työkaluja.

Kaupunkiympäristön toimialalla on käytössä tai kehitteillä useita työkaluja ja toimintamalleja mm. luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi, ympäristön tilan seuraamiseksi ja hiilinieluväikutusten arvioimiseksi.

Helsingin asemakaavojen vähähiilisyyden arviointimenetelmä (HAVA)

Helsingin asemakaavojen vähähiilisyyden arviointimenetelmä (HAVA) on työkalu, jolla pystytään arvioimaan ja vertailemaan erilaisten suunnitteluratkaisujen hiilipäästöjä sekä valitsemaan hiilipäästöjen kannalta

23.11.2022

Ärende/19

parhaat ratkaisut. Työkalun lähtötiedot ja päästöarviot perustuvat julkaistuihin tietolähteisiin. Työkalun avulla pystytään ohjaamaan alueen suunnittelua mahdollisimman vähähiiliseen suuntaan kaikilla rakentamisen osa-alueilla, joihin asemakaavoituksella pystytään vaikuttamaan.

Hava-työkalussa on erillinen osio maaperän ja kasvillisuuden hiilivarastojen ja -nielujen laskemiseen. Työkalussa arvioidaan hiilipäästöt rakentamisen myötä menetettävän viherrakenteen osalta sekä säilyvien viheralueiden hiilivarastot ja -nielut, jotka osaltaan pienentävät alueen hiilijalanjälkeä. Työkalu laskee sekä kasvillisuuteen että maaperään sitoutuvaa hiilinielua 50 vuoden tarkastelujaksolla. On arvioitu, että kokonaispäästöjen kannalta maaperän ja kasvillisuuden osuus asemakaavoissa on n. 0–5 %. Hiilivarastojen merkitys korostuu alueilla, joilla rakentaminen edellyttäisi metsän kaatamista. Näin ollen työkalulla voidaan ohjata suunnittelua metsien säilyttämiseen ja uusien metsien istuttamiseen. Hiilen sitoutumisella on merkitystä pääasiassa vain kaikkein metsäisimmillä alueilla.

Kaupunkirakenteen kehittämisen arviointityökalu (KARVI)

Kaupunkiympäristön toimialalla on käytössä kaupunkirakenteen kehittämisen arviointityökalu (KARVI). Työkalulla pystytään havainnollistamaan kaavoituksen yhteiskunnallisia vaikutuksia ottamalla laajemmin huomioon kaupunkirakenteen kehittämisen yleisiä strategisia periaatteita määrällisten tavoitteiden lisäksi.

Karvia on lähdetty kehittämään siten, että sillä voitaisiin seurata ja havainnollistaa myös viheralueiden määrällisiä muutoksia sekä luonnon monimuotoisuutta.

Ekologinen kompensatio ja ekosysteemitilinpito

Maankäytön suunnittelussa pyritään lähtökohtaisesti välttämään merkittäviä luontovaikutuksia ja toissijaisesti lieventämään näitä vaikutuksia suunnittelun keinoin. Mikäli näillä lieventämishierarkian ensisijaisilla keinoilla ei pystytä luontohaittoja välttämään, voidaan luontohaitat kompensoida tuottamalla vastaava luontohyvyitys jossain toisaalla. Ekosysteemitilinpito puolestaan on kansallisen tilastoinnin piirissä kehitetty menetelmä, jossa seurataan muun tilinpidon tavoin vuosittain organisaation vaikutuksen kohteena olevien ekosysteemien laajuutta, laatua ja taloudellista arvoa sekä näihin kiinnittyvien

ekosysteemipalveluiden tarjontaa, käyttöä ja taloudellista arvoa. Näiden molempien työkalujen keskeinen osa on tietyn alueen luontoarvojen laskenta.

Helsingin luonnon monimuotoisuuden turvaamisen toimintaohjelmassa on yhtenä toimenpiteenä ekologisen tilinpidon ja häviävän luonnon kompensoimisen mallin kehittäminen. Helsinki tekee tutkimusyhteistyötä sekä ekologisen kompensoimisen että ekosysteemitilinpidon tutkijoiden kanssa, ja pääsee näissä hankkeissa pilotoimaan luontoarvojen laskentamenetelmiä ja -työkaluja vuoden 2022–23 vaihteessa. Varsinaisen ekologisen tilinpidon ja häviävän luonnon kompensoimisen mallin on tarkoitus valmistua viimeistään vuonna 2027, jolloin ekologisen kompensoimisen tutkimushanke päättyy.

Helsingin seutu muodostaa maankäytöllisen kokonaisuuden, jossa eri kunnilla ja alueilla on erilainen rooli mm. kestävässä kasvun ohjaamisessa. Käynnissä olevan seutuyhteistyön puitteissa (mm. MAL-prosessi) voidaan tehokkaasti edistää luonnon kokonaisheikentymättömyyden tavoitteita.

Pilottien ja tutkimushankkeen tuloksia tuodaan kaupunkiympäristölautakunnalle tiedoksi sitä mukaan kun niitä saavutetaan. Ekologisen tilinpidon ja häviävän luonnon kompensoimisen malli pyritään mahdollisuuksien mukaan ottamaan käyttöön jo ennen hankkeen loppumista vuonna 2027. Ellei mallia onnistuta kokonaisuudessaan saamaan valmiiksi ennen vuotta 2027 arvioidaan sen eri osa-alueiden käyttöönottoa nopeammalla aikataululla sitä mukaan kun ne valmistuvat.

Ekosysteemipalveluiden arviointityökalu (alueellinen viherkerroin)

Viherkerroinmenetelmä perustuu ekotehokkaan pinta-alan ja alueen kokonaispinta-alan suhteen laskuun. Ekotehokas pinta-ala muodostuu kasvullisista alueista, joilla kasvillisuus menestyy ja alueen maaperä on läpäisevä ja jotka tukevat ekosysteemejä tai ekosysteemipalveluiden tuotantoa. Helsingissä tonttikohtainen viherkerroinmenetelmä on kehitetty ohjaamaan tonttien pihaympäristön vihertehokkuutta. Nykyään tonttikohtaista viherkerrointa hyödynnetään lähtökohtaisesti kaikkien uusien tonttien kaavoituksessa sekä uudisrakentamis- että täydennysrakentamiskohteissa koko kaupungin alueella. Asemakaavoissa käytetään sitovaa tonttikohtaista viherkerroinmääräystä (Kylk 12.5.2020).

Viherrakenteen ekosysteemipalveluiden arviointityökalu (alueellinen viherkerroin) tähtää tonttikohtaisesta viherkerroimesta poiketen tunnistamaan laajempien alueiden, kuten kaupunginosien viherrakenteiden tuottamia ekosysteemipalveluita ja sen käyttö on yleensä luontevinta yleiskaavan ja asemakaavan välitason suunnittelussa (osayleiskaavat, kaavarungot, suunnitteluperiaatteet). Työkalun perusajatukseksi on, että alueen viher- ja vesialueet tunnistetaan ja niiden tuottamat ekosysteemipalvelut arvioidaan. Tietty alue voi tarjota monenlaisia pal-

veluja, jotka vaikuttavat esimerkiksi monimuotoisuuden ja sopeutumisen vahvistamiseen. Esimerkiksi puuryhmä voi säädellä lämpötilaa, suodattaa hulevesiä ja vaimentaa melua. Alue saa siten pisteitä sisältämiensä elementtien määrän sekä kokonsa perusteella. Menetelmän tuotos on analyysi, joka tekee niin sanotuista pehmeistä arvoista näkyviä niin, että analyysin tulos ohjaa suunnitteluratkaisuja: millä mitoituksella ja rakenteilla varmistetaan ekologisten prosessien toimivuus. Menetelmää on tähän mennessä sovellettu pääasiassa julkisten ulkotilojen tuottamien ekosysteemipalveluiden laskemiseen, mutta laskennassa voidaan huomioida myös yksityiset viheralueet, kuten pihat. Usein tämä on myös oleellista ekosysteemipalveluiden tuotannon ja määrän kokonaiskuvan hahmottamisessa. Menetelmän malli on kehitetty Ruotsissa, ja Suomessa alueellista viherkerrointa on pilotoitu Kyläsaassa ja Malmilla, Espoon Matinkylässä ja Turun kaupunginpuutarhan alueella.

Työkalu yhdistää useiden eri organisaatioyksiköiden toimintaa ja tavoitteita, mutta sen kehittäminen ja käyttöönotto vaativat vielä suunnitelmallista yhteistekemistä sekä menetelmän osalta, että sen oikea-aikaisen käyttöönoton osalta. Helsinki on valmistellut koordinaattorina useamman kaupungin ja tutkimusyhteisön yhteishanketta viherrakenteen ekosysteemipalveluiden arviointityökalun kehittämiseksi. Hankkeen tavoitteena on menetelmän vakioinnin ja automatisoinnin lisäksi kansallistaminen ja sopeuttaminen Suomen olosuhteisiin sekä uusien tarkastelutasojen mahdollinen määrittäminen. Tärkeänä osatyönä on myös suunnitteluprosessin osalta työkalun sijoittaminen ja järjestelmälliseen käyttöön sitouttaminen ja kouluttaminen. Yhteishankkeelle on tarkoitus hakea Euroopan aluekehitysrahaston rahoitus syksyllä 2022. Sen varmistuessa, hanke pääsisi alkamaan keväällä 2023 ja loppuunsaatettua vuoden 2024 aikana.

Kaupunkirakenteen kehittämisen arviointityökalun, ekologisen kompensaation ja ekosysteemitilinpidon sekä ekosysteemipalveluiden arviointityökalun kehittämistyössä luodaan näiden menettelyjen ja työkalujen soveltamiselle selkeät toimintamallit, jotka helpottavat suunnittelua ja vaikutusten arviointia yhteen sovitettaessa kaupungin strategisia tavoitteita toisaalta luonnon monimuotoisuuden vahvistamisesta sekä hiiliniolon saavuttamisesta vuoteen 2040 mennessä, ja toisaalta kasvun ja asuntotuotannon mahdollistamisesta.

Käsittely

01.11.2022 Esittelijän ehdotuksesta poiketen

Vastaehdotus:

Tuomas Nevanlinna: Lisätään aloitevastauksen loppuun: Kaupunkira-

23.11.2022

Ärende/19

kenteen kehittämisen arviointityökalun, ekologisen kompensaation ja ekosysteemitilinpidon sekä ekosysteemipalveluiden arviointityökalun kehittämistyössä luodaan näiden menettelyjen ja työkalujen soveltamiselle selkeät toimintamallit, jotka helpottavat suunnittelua ja vaikutusten arviointia yhteen sovitettaessa kaupungin strategisia tavoitteita toisaalta luonnon monimuotoisuuden vahvistamisesta sekä hiilinollan saavuttamisesta vuoteen 2040 mennessä, ja toisaalta kasvun ja asuntotutannon mahdollistamisesta.

Kannattaja: Anni Sinnemäki

Kaupunkiympäristölautakunta päätti yksimielisesti hyväksyä Tuomas Nevanlinnan vastaehdotuksen mukaan muutetun ehdotuksen.

Vastaehdotus:

Tuomas Nevanlinna: Lisätään ekologinen kompensaatio ja ekosysteemitilinpito -kohtaan, kappaleen 13 loppuun: Pilottien ja tutkimushankkeen tuloksia tuodaan kaupunkiympäristölautakunnalle tiedoksi sitä mukaan kun niitä saavutetaan. Ekologisen tilinpidon ja häviävän luonnon kompensoimisen malli pyritään mahdollisuuksien mukaan ottamaan käyttöön jo ennen hankkeen loppumista vuonna 2027. Ellei mallia onnistuta kokonaisuudessaan saamaan valmiiksi ennen vuotta 2027 arvioidaan sen eri osa-alueiden käyttöönottoa nopeammalla aikataululla sitä mukaan kun ne valmistuvat.

Kannattaja: Anni Sinnemäki

Kaupunkiympäristölautakunta päätti yksimielisesti hyväksyä Tuomas Nevanlinnan vastaehdotuksen mukaan muutetun ehdotuksen.

25.10.2022 Pöydälle

11.10.2022 Pöydälle

Esittelijä

kaupunkiympäristön toimialajohtaja
Ville Lehmuskoski

Lisätiedot

Tuomas Hakala, yksikön päällikkö, puhelin: 310 37205
tuomas.hakala(a)hel.fi